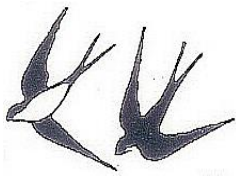

SVALENE

Norsk forening for utviklingsarbeid

Bergen
Juni 2022

På besøk til Cristiania - 2

Etter en liten reise i Sør-Amerika, dro jeg tilbake til Peru igjen etter påske. Jeg var optimistisk ettersom signalene om at alle elevene kunne vende tilbake til skolen, var positive før jeg dro fra Lima. Det viste seg at alt var som før.

Klassene var fremdeles delt, og elevene var kun ved skolen halv dag.

Munnbindpåbudet gjaldt fortsatt, det samme gjorde anbefalingene om sosial distansering.

Plutselig begynte ting å skje veldig fort. Bare et par uker før ferien etter første trimester, bestemte myndighetene at man skulle starte opp med fulle klasser igjen. Lærerne hadde bare en helg å omstille seg på, og jeg må si jeg var imponert over hvor sporty de tok det. Påfølgende mandag var det oppstilling med sosial distansering, slik at både patioen og alle etasjene ble tatt i bruk da man skulle høre rektors velkomstord og synge nasjonalsangen.

Reglene om sosial distansering gjorde også at man ennå ikke kunne begynne med matservering til jentene. Derfor valgte man fortsatt å kjøre halv dag, ettersom jentene ikke kunne være en hel dag på skolen uten å spise skikkelig mat.

Elevene våre var veldig glade for endelig å kunne treffe alle klassevenninnene sine igjen. Det var tross alt to år siden de hadde vært fulle klasser. Andre- og tredjeklassingene hadde omtrent aldri vært full klasse på skolen, så det var veldig spesielt for dem å være etablerte, men samtidig «nye». Rektor sa hun merket at disse elevene ennå ikke hadde blitt en del av kulturen som er på Cristiania. Hun regnet med at det ville gå seg til etter hvert.

*I en klasse
har elevene
gruppearbeid.*

Elevene sjekker pulsen i en gymsal.

I Peru feiret man morsdag 8. mai. Jeg fikk med meg forberedelsene til denne dagen før jeg skulle reise hjem igjen. Ettersom man ikke kunne ha noe egnet morsdagsarrangement ved skolen, gjorde elevene gratulasjonene og hyllestene digitalt. Det ble lest inn videohilsener, det ble laget plakater og PowerPoints, og jentene deltok ivrig i alle forberedelsene. De la ned mye arbeid, og jeg syntes det var rørende å se hvor mye mødrene deres betydde for dem.

Det lages plakater til morsdagen.

I forbindelse med morsdagen ble det også arrangert en matutdeling til elevenes familier. Det ble laget 120 store matposer med ris, mel, pasta, sukker, olje, erter, linser og tunfisk på boks. Dette var kjærkomne bidrag til allerede pressede familier når det gjelder økonomi. Som en følge av pandemien er det mange som har mistet jobben sin eller lønningen har gått ned. I tillegg har prisene gått opp, det ser man globalt, og dette skaper store utfordringer spesielt for dem som er fattige.

*Vi har fått mat...
Hjertelig takk!*

Under besøket mitt så jeg en skole som virkelig kan utgjøre en forskjell, ikke bare for jentene våre, men også for familiene deres. Rektor og lærerne er dedikerte og veldig engasjerte i utfordringene elevene har. Også i Peru ser man psykiske, postCOVID-19-problemer. Heldigvis er det en psykolog ansatt ved skolen, og jeg er redd hun kommer til å få mye arbeid i tiden framover. Likevel er det godt at samfunnet går i retning av normalisering, og da vil skolen forhåpentlig-vis kunne fungere som den skal igjen; med matservering til jentene, hele dager og full drift av skolekjøkkenet. Med ønsker om en riktig god sommer til alle.

*Tordis Ibanez
Leder*

U-landsforeningen Svalene
Christiesgt. 16
5015 Bergen
Tlf. 466 76 209

Kontonr.: 05 30 11 90214
www.svalene.no
svalene.no@hotmail.com
VIPPS #74871

